

Превод на српски

To byla jízda!

1. „To byla jízda!“ řekne si Čech, který má za sebou nějaký silný zážitek : divokou party, adrenalinový sport, nebo výkon na hranici lidských sil. Řekla si to asi i Yveta Hlaváčová, která nikam nejela, ale plavala, a to docela daleko. V roce 2006 přeplavala kanál La Manche z Anglie do Francie a vytvořila ženský světový rekord časem 7 hodin 25 minut 15 sekund. Chtěla přeplavat kanál v obou směrech, ale nepodařilo se jí to, protože byla příliš vyčerpaná. Yveta má ještě jeden rekord. Je zapsaná v Guinnessově knize rekordů jako majitelka nejdelších nohou na světě – 126 centimetrů!

2. Miloš Honzejk si dal neobvyklý dárek k padesátým narozeninám. V roce 2002 obešel pěšky celou Českou republiku. Trvalo mu to 92 dní a většinu cesty šel sám, jenom dva víkendy ho doprovázeli dcery a kamarádi. Během cesty jen tak pro radost vystoupil na nejvyšší českou horu Sněžku. Spal většinou v lese, ale někdy si vybral i luxusnější „ubytování“ – přespal v čekárně na nádraží nebo pod mostem. Když se ho dneska zeptáte, jak na cestu vzpomíná, charakterizuje ji slovy: „Absolutní svoboda.“ A vzkazuje těm, kteří podobný výlet plánují: „Nezapomeňte na to, že poslední kilometry jsou nejhorší. A užijte si to!“

3. Do práce vstává ráno v pět, aby ve tři odpoledne už mohla sedět na kole. Před šesti lety nařídili lékaři Haně Ebertové jako rehabilitaci jízdu na kole. Teď jezdí cyklomaratony a za rok ujede kolem 25 tisíc kilometrů. Její největší výkon byl bez pár metrů 785 kilometrů za den, což je ženský světový rekord. Čtyřikrát se zúčastnila extrémního závodu kolem České republiky, kdy člověk jede bez spánku a odpočinku tři dny a noci. „Dvě noci bez spánku člověk vydrží, ale třetí už je hodně těžká a máte chuť odstoupit ze závodu. Užívám si posledních dvacet kilometrů, ale radost, že jsem dojela, jsem nikdy neměla. Byla jsem ráda, že to mám za sebou,“ říká Hana. Teď má velký sen: přejet na kole Ameriku ze západu na východ za jedenáct dní. To bude jízda!“

Превод са српског

Писмо

Писмом се људи споразумевају – дописују, остављају поруке и записују своје успомене и своја искуства. Зато је писмо једна од највећих тековина људске културе.

Вук Стефановић Караџић, највећи реформатор српског језика, написао је о писму следеће:

“Од свега што су људи на овом свету измислили, писмо је најзначајније. Пријатељу или познанику који је далеко можеш послати мисли своје на комаду хартије; читаш што су други писали пре две хиљаде година, и пишеш да други могу после неколико хиљада година читати – то је наука која превазилази људски ум! Могло би се рећи да је онај, који је измислио писмо, био више Бог него човек. Писмо је отворило пут људском уму, пут да се приближи Богу по својим могућностима.”

Порука

Пре него што су измислили писмо, људи су користили предмете за споразумевање.

Грчки историчар Херодот је записао:

“Персијски цар Дарије спремао се да нападне Ските. Када су то Скити сазнали, послали су му изасланика с мишем, жабом, птицом и неколико стрелица. Дарије га је упитао шта значи та порука. Изасланик му је одговорио да је протумачи сам. Пошто је размислио, славољубиви Дарије овако је протумачио поруку: ”Ми Скити, предајемо ти сву своју земљу (јер миш живи у земљи), све своје воде (јер жаба живи у води) и своје небо над земљом (јер ластавица лети високо) и стављамо пред твоје ноге наше оружје (стреле).”

Али опрезни Даријев саветник нашао је одмах и друго, право значење: ”Ако се ви Персијанци не сакријете у мишије рупе, или у воду као жабе, или ако не полетите у небо као птице, ми ћемо вас убити стрелама.”

Састав

Колико језика знаш, толико вредиш